65ste Jaargang No. 5359

DAGBLAD

Maandag 23 Februari 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Arabieren plegen vreselijke bomaanslag.

Benes weigert de communisten ter wille te zijn

Dreigende scheuring in de socialistische partij in Tsjechoslowakije.

— De Britse militaire regering in Duitsland weigerde het Poolse verzoek in te willigen om Heinrich Wilhelm Kopf, de minister-president van Beneden Saksen, uit te leveren om terecht te staan als oorlogsmisdadiger. De Poolse regering beweerde, dat Kopf en zijn makelaarsfirma gedurende de bezetting eigendommen van Poolse Joden in beslag nam. De Britten verklaarden, dat al deze beschuldigingen ongegrond waren.

— Dinsdag zal er in Tsjechoslowakije een algemene staking gehouden worden door alle arbeiders aangesloten bij communistische organisaties om minister-president Klement Gottwald te steunen in zijn strijd tegen de anti-communisten. De communistische minister-president zette krachtig zijn strijd door tegen de 12 ministers der drie partijen, die Vrijdag de regering verlieten. In drie dagen tijd eiste hij viermaal, dat president Benes hun aftreding zou aanvaarden en hem zou toestaan nieuwe ministers in het cabinet op te nemen, die met het communisme sympathiseerden. De president bleef echter weigeren. Benes confereerde langdurig met de ministers, die tot de Slowaaks-Democratische partij behoren. Deze partij is de voornaamste in de semi-autonome Staat Slowakije. De strijd in het kabinet is ontstaan, toen de regering acht communisten wilde benoemen op hoge posten in de veiligheidspolitie.

Minister-president Gottwald hield gisteren een grote rede, welke hij besloot met de woorden: „Lang leve de regering van het Nationale Front van het werkende volk." Benes verklaarde, dat hij nooit zou toestaan, dat de bestaande politieke coalitie zou verbroken worden, die sedert de bevrijding van het land bestaat.

— Tijdens een ministerraad zeide George Bidault, de Franse minister van Buitenlandse Zaken, dat Frankrijk er op zal staan, dat het voldoende waarborgen heeft ten opzichte van Duitsland, voordat het er toe overgaat de Franse zone in Duitsland te voegen bij de andere zones van Engeland en de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Onder deze waarborgen behoren zeker een internationaal toezicht op het Roergebied en een federatie van het toekomstige Duitsland.

— In antwoord op het Russisch protest tegen het houden van een drie-mogendheden-conferentie te Londen ter behandeling van het Duitse vraagstuk, gaf Robert Lovett, de onderstaatssecretaris van Buitenlandse Zaken te Washington ,een zeer scherpe terechtwijzing aan de Russische gezant. Lovett zeide, dat Rusland hiertoe dwong omdat het niet wenste mede te werken aan een oplossing, die noodzakelijk was voor het herstel van Europa. Hij zeide er nog bij, dat het Russische protest waarschijnlijk alleen bedoeld was om van te voren alle schuld van zich af te schuiven.

— De viermogendhedenovereenkomst ten aanzien van Oostenrijk ondervindt als voornaamste moeilijkheden om gesloten te worden de Russische eis van schadevergoeding, waardoor een groot gedeelte van het Oostenrijkse oliebezit en de Donauscheepvaart in handen der Russen zou komen en de eis der Verenigde Staten, dat de bezettingstroepen zich terugtrekken uit Oostenrijk.

GROTE ONTPLOFFING IN BEN JEHUDA STRAAT. . .

In het centrum van een Joodse handelsdistrict vond een ontzaglijke ontploffing plaats. De huizen van twee blokken werden door elkaar geschud en 35 mensen verloren het leven. De Arabieren zeiden, dat hun commando's hier voor aansprakelijk waren. Dit is het grootste bombardement, dat plaats heeft gevonden tijdens de burgeroorlog, die zijn ontstaan heeft gevonden in de beslissing van de Uno om het Heilig Land te verdelen. De uitbarstingen werden aan de gang gemaakt door de ontploffing van twee trucks.

Deze explosie maakte de gebouwen aan de Ben Jehuda straat gelijkvloers en brak de ruiten van het Noordamerikaans consulaatsgebouw, welk een half mijl verder ligt. Dit incident vond plaats tegen de dageraad en het geluid kon worden waargenomen, boven de klanken der kerkklokken van Bethlehem, welke zes mijlen verder verwijderd zijn. In de nacht bleven de Joden voortgaan met opsporingen naar de lijken van personen, welke volgens hen nog steeds onder het puin moeten liggen. Grote zoeklichten zijn aangebracht om het plein te verlichten. Buiten de 35 personen, die als doden worden beschouwd, zijn er reeds 83 andere personen in het hospitaal opgenomen wegens opgelopen verwondingen, terwijl een onnoemlijk aantal anderen eerste hulpverlening genoten hebben.

De Joden ter plaatse van het incident beschuldigden de Britten. Twee leden van het regiment van de Britse Raf en een soldaat werden in de nabijheid door geweerschoten afgemaakt. Een Britse Aalmoezenier werd gewond. In de afgelopen nacht werd een bom geworpen op een militairen truck der Britten, waarin velen plaats hadden genomen. Het gevolg hiervan was, dat vijf Britse soldaten het leven verloren. In het hospitaal, alwaar de gewonden lagen (ook Britten) traden enkele gewapende mannen binnen en doodden met revolverschoten zes der gewonde Britse soldaten.

Men heeft zich officieel nog niet uitgelaten over de grootte van de aangebracht schade, doch een Joodse bron deelde mede, dat dit zeker de millioenen ponden zal overschrijden.

Een verklaring van een Arabisch militaire zegsman meldde, dat deze uitbarsting toegeschreven moet worden aan het adres van zeven Arabische commando's, die gekleed waren in politie-uniform van Palestina. Deze commando's zijn in Syrië geoefend door Tsjechoslowaakse officieren. Zij zijn getraind in het bombarderen van hotels, het opblazen van trucks en van gebouwen, het aanvallen van convooien etc. etc.

De Britse politie berichtte dat alvorens de ontploffing plaats vond, een convooi bestaande uit drie motortrucks en een gepantserde wagen de politie post van Mustapha was voorbijgereden in de richting van de Jehudastraat, alwaar de ontploffingen plaats vonden. In het torentje van de gepantserde wagen zat een man gekleed in een grote bruin jas met de blauwe politie muts op zijn hoofd. Tevens waren er twee andere personen aanwezig in politie-uniformen gestoken, die de twee trucks bestuurden. De politie zeide, dat de man van de gepantserde wagen verdacht leek en dat de politie daarom een achtervolging van het convooi had ingezet. Zij zagen de drie trucks voor Hotel Atlantic parkeren terwijl de deuren der wagens open werden gelaten. Dit hotel sprong even later de lucht in. Het bericht meldt voorts, dat er rook geconstateerd werd, afkomstig uit de eerste der drie trucks. Even later vond de ontploffing plaats. De politie deelt mede, dat de aanvallers van de gepantserde wagen in Westelijke richting waren weggevlucht.

Het Joodse agentschap deelt mede dat de Hagana niet voorbereid is om een formele beschuldiging in te dienen, doch gaat steeds door met onderzoekingen.

Zvai Leumi beschuldigde de Britten en bedreigde al het Britse personeel, dat de Joodse secties mochten betreden. Dit Joods agentschap deelde mede dat zijn militia alle Britse militaire voertuigen die de Joodse kwartieren binnenrijden, zullen nagaan en onderzoeken naar hun inhoud. Het agentschap vroeg tevens aan de Britten om voorlopig hun troepen en politie-eenheden buiten de Joodse secties te houden. Het zeide, dat indien deze eenheden toch moet binnenkomen, zij dan moesten vergezeld worden door Joodse politie-eenheden.

De twee gebombardeerde hotels waren de Amdursky en de Atlantic. Hierin logeerden de meeste Joodse vluchtelingen uit de omliggende gebieden, die hier zijn gekomen, teneinde een verdediging te zoeken tegen de gewelddadigheden der Arabieren. Het theater Orion is ook aanzienlijk beschadigd.

Voorts wordt nog gemeld dat een aantal Joden een poging gedaan hebben in Tel Aviv om een bank te beroven, doch door de politie onder arrest werden gesteld. Zij behoorden tot de Zvai Leumi.

Een later ontvangen bericht meldt nog als volgt:

De grootste explosie in Palestina, sinds het opblazen van Koning David Hotel in Juli 1946, heeft hedenochtend de Joodse zaken in het wooncentrum van Palestina verwoest. Tientallen werden gedood en honderden gewond.

Een ooggetuige verklaarde dat onmiddellijk na de explosie een paniek uitbrak. Overal lagen lijken en de mensen die barrevoets in nachtkleding buiten kwamen, liepen verwondingen op aan hun voeten door het glas dat op de straten verspreid lag. De oorzaak van de ontploffing is nog niet bekend, doch men vermoedt dat een vrachtauto met explosieven ontploft is. Inderdaad heeft men overblijfselen in een auto gevonden, in een krater in het midden van de straat. Andere geruchten, volgens welke geuniformeerde mensen in de vrachtauto zaten, hebben tot anti-Britse demonstraties geleid. Het Joods bureau heeft officieel medegedeeld, dat de Palestijnse regering aan de Britse soldaten en politie verzocht heeft zich onmiddellijk uit de Joodse gebieden van Jerusalem terug te trekken.

het nieuws van vandaag

In Tsjechoslowakije heeft president Benes het niet gemakkelijk. Tot dusver heeft hij weerstaan aan de eis der communisten, om de minister-president toestemming te geven sympathiseerders met het communisme op te nemen in het kabinet in plaats van de afgetreden ministers. Benes weigert standvastig de coalitie, die er sedert de bevrijding bestond te laten verbreken. De coalitie-regering bestaat uit vijf partijen zich uitstrekkend over alle linkse en rechtse groeperingen. Minister-president Klement Gottwald, die een communist is, hield een grote vergadering, waarbij een enorm aantal mensen aanwezig waren. Men schat tussen de 100.000 en 200.000 personen. Hij noemde de aftredende ministers handlangers van het buitenland. De vergadering werd gehouden rond het met vlaggen versierde standbeeld van Jan Hus, de godsdienstheld en martelaar van Bohemen. Voor de gebouwen van het socialistische dagblad demonstreerden een kleine menigte. Zij werd echter uit elkaar gedreven om plundering te voorkomen. Met spanning wordt het einde van de crisis afgewacht. Het gaat er om of Tsjechoslowakije in het Russische blok zal terecht komen.

Men gelooft, dat de anti-communisten nu zo fel in het kabinet optreden, omdat zij een algemene verkiezing willen forceren. Zij zijn van mening, dat de communisten nog niet klaar zijn voor het houden van verkiezingen. In Mei 1946 wonnen de communisten 35% van alle stemmen en kregen zij zeven zetels in de regering. De overige twaalf zetels gingen naar de andere partijen, waarvan de socialisten er vier kregen. Acht ministers namen ontslag, maar de socialisten niet. Wel weigeren zij echter mede te doen aan de kabinetsvergaderingen zolang alleen de communisten daar aan mededoen. In de socialistische partij is het echter gaan rommelen. Ook daar zijn er twee partijen links- en rechtsgezinden en alle tekenen wijzen er op, dat een splitsing verwacht kan worden. Dit is vooral van belang, omdat de socialisten het evenwicht van de regering in handen hadden en zij dikwijls de communisten hielpen.

De leider van de linkse vleugel der socialisten is Zdenek Fierlinger, die vóór Gottwald minister-president was. Fierlinger werd onlangs in de socialistische partij afgezet als plaatsvervangend voorzitter van de sociaal-democratische partij en als waarnemend minister-president, omdat men het niet eens was met zijn nauwe samenwerking met de communisten.

In Jerusalem had een verschrikkelijke bomaanslag plaats, waarbij vele doden vielen. Het schijnt, dat de Joden ten zeerste gebeten zijn op de Britten, die zij wel niet als de daders beschouwen, maar toch verwijten, dat zij geen voldoende maatregelen genomen hebben om dergelijke schanddaden te voorkomen. Tengevolge van deze aanslag in Jerusalem kwamen er hedenmorgen al berichten binnen, die er op wijzen, dat de verhitte gemoederen tot een kookpunt zijn gestegen. Van alle kanten worden aanvallen gedaan over en weer. De Arabieren hebben onomwonden verklaard dat zij de aanslag deden.

TRUMAN EN MARSHALL RAPPORTEREN.

Uit Washington seint de AP-correspondent John Hightower, dat Truman gezegd heeft, dat de Russische weigering om zich neer te leggen bij de beslissingen van de Uno een nieuw probleem heeft doen rijzen. Het hoofd van de Noordamerikaanse uitvoerende macht verklaarde aan het Congres, dat niettegenstaande de tegenwerking van Rusland en zijn satellieten, de Uno toch steeds vooruitgang constateert. Hij voegde eraan toe: „De versterking der machten van de Uno vindt steeds voortgang. Het wordt een hoeksteen voor de buitenlandse politiek der Verenigde Staten van Noord-Amerika."

Deze verklaringen heeft Truman afgelegd in een rapport over de werkzaamheden van dit wereldorgaan gedurende het afgelopen jaar.

Dit rapport werd het eerst aan de president overhandigd door Staatssecretaris Marshall. Marshall zeide: „De resultaten, die bereikt zijn, vormen geen basis voor zelfvoldoening, doch zij geven ook geen aanleiding voor pessimisme. Enkele voltooiïngen zijn tot stand gekomen in weerwil van een numerieke kleine minderheid, die niet van transigeren wilde weten."

Noch Truman noch Marshall hebben in hun rapporten zich ingelaten met namen der bedoelde landen. Doch de passages spreken voor zichzelf, bv. Rusland en Polen hebben geweigerd deel te nemen aan de „watchdog"-commissie van de Uno voor Griekenland. De Sovjet Oekraïne heeft geweigerd de Unocommissie ter hulp te komen bij het verenigen van Korea. De gehele Slavische groep heeft zich verzet tegen de beslissing van de Algemene Vergadering van de Uno bij het instellen van een „Kleine Algemene Vergadering".

Voorts wijzen de documenten op de herhaaldelijke botsingen tussen de Oosterse en Westerse landen. Tevens ook op het herhaaldelijk gebruik van het vetorecht in de Veiligheidsraad door de Sovjet Unie.

Het rapport wees op het feit, dat slechts in de quaestie van het verdeelplan van Palestina een overeenkomst bereikt is tussen Noord-Amerika en Rusland.

INTERNATIONALE LEGERMACHT.

De commissie der Uno voor Palestina heeft voor het eerst gesproken over de quaestie der troepen voor Palestina, waarna men tot algemene overeenstemming is gekomen, dat slechts troepen kunnen worden gebruikt met strikte inachtneming van de resolutie der algemene vergadering betreffende de verdeling. Volgens de „New York Times" is de commissie voor Palestina van mening, dat een internationale legermacht nodig is om de verdeling van Palestina tot stand te brengen.

HET AMERIKAANS GOUDBEZIT.

President Truman heeft gisteren aan het Amerikaans Congres een rapport verstrekt, waarin opgave wordt gedaan van het goudbezit in de diverse landen. Dit werd vastgesteld op 30 Juni 1947. Het rapport is samengesteld door de National Advisory Council met betrekking tot de internationale financiële problemen. Hieruit blijkt, dat de goudvoorraad der Verenigde Staten 22.7 milliar dollar bedraagt, de Sovjet Unie 2.5 milliar dollar, Engeland 2.3 milliard dollar en Nederland 214 millioen dollar.

De eerste Openbare Vergadering der R. T. C.

De noodkreet der Democraten

Geen enthousiasme voor de conferentie, aldus mr. v. d. Meer

door

Ad. Versney.

Persvertegenwoordiger bij de R.T.C.

Op de stralende zonnedag van Maandag 16 Februari werd dan de eerste openbare vergadering gehouden. Er was even spanning of de democraten zouden komen of niet, maar al spoedig hoorde men, dat mr. v.d. Meer alleen aanwezig was en namens de heren Jonckheer, Eman en Yrausquin een verklaring zou afleggen, dat zij de vergadering niet zouden bij wonen. Er was veel belangstelling. Beide publieke tribunes waren geheel gevuld en men zag mensen van vele rassen en kleuren dooreen. Zo zagen we de heer Schütte met zijn vrouw, mevr. Winkel, mevr. Dankmeyer, mevr. da Costa Gomez en Maria Boskaljon, voorts de heer Statius van Eps, J. A. J .de Vries, de heer en mevr. Desertine en vele anderen. Het plafond van de vergaderzaal, fraai beschilderd, was geheel geïllumineerd, de meeuwen van de Hofvijver kwekten bij tijd en wijle voor de vensters, waar gul zonnelicht speels naar binnen wipte. In de zaal knapperde het vuur van een haard, die het vertrek in een tropen warmte zette

De minister mr. Jonckman sprak als eerste de vergadering toe. De Curaçaose delegatie zat ter linkerzijde van de voorzitterszetel, die trouw geflankeerd werd door een zetel, waarop de secretaris-generaal der conferentie gezeten was en een waarop de heer Projogo ijverig aantekeningen zat te maken. De Curaçaose delegatie toonde grote gapingen; de heer Curiel zat naast de heer Plantz, daarachter de heren dr .da Costa Gomez en Gerharts. Ter rechterzijde zaten de Surinaamse gedelegeerden, voltallig en naar het scheen, in het beste humeur.

Bij de aanvang onzer eerste openbare vergadering in deze eerbiedwaardige en mooie vergaderzaal van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, meen ik, aldus de minister, in Uw geest te handelen door van onze dankbaarheid te getuigen voor het feit, dat deze vergaderzaal tot onze beschikking is gesteld, waarin spr. de erkenning ziet van de betekenis dezer conferentie, welker samenstelling en taak met die van een vertegenwoordigend lichaam — zij het voor eenmaal en voor een bepaald doel bijeengeroepen —vergeleken kan worden. Hij betrok in zijn openingswoord, dat hier en daar naar lichte rhetoriek zweemde — ook aanstaande jubilea en wel het feit, dat de Staten van Suriname en Curaçao, wier historie teruggaat tot 1866, dit jaar kunnen terugzien op een 10-jarige werkzaamheid, nadat de staatsregeling, de regeringsreglementen hadden vervangen en voorts is het 30 jaar geleden, dat de Volksraad van Nederlands Indië geopend werd.

Standpunt van de Democraten toegelicht door Democraten woordvoerder.

De spanning werd merkbaar, toen mr. S. W. v.d. Meer naar het sprekersgestoelte toeliep, om een verklaring namens de heren Jonckheer, Eman en Yrausquin af te leggen Het was een verklaring, die zonder enige bewogenheid van stem uitgesproken werd.

Mr. v.d. Meer sprak als volgt: De delegatie van de Nederlandse Antillen naar deze conferentie, heeft van de Staten van Curaçao een opdracht ontvangen. Deze houdt in, dat de delegatie voor de aanvang der Conferentie van de Nederlandse regering zekerheid diende te verkrijgen omtrent enkele feitelijke hervormingen. In geval van niet volledig bevestigend antwoord werd opgedragen, te verklaren, dat dit een dermate grote teleurstelling veroorzaakt, dat alle besprekingen overbodig zijn. Deze opdracht kan men een vreemde juridische figuur vinden, men kan haar onmogelijk achten, ofschoon het belangrijk is, of de gedelegeerden zich daaraan wensen te behouden. Men kan ook wel iets voelen voor de inhoud van de feitelijke wensen en met inachtneming van de bestaande vormen en procedures aan de vervulling daarvan beginnen te werken. Maar in beide gevallen mist men the point.

Wat schieten wij op met beloften?

Deze opdracht ,aldus vervolgde de heer v.d. Meer zijn rede, is een noodkreet, een uiterste noodkreet. Het is een laatste poging om het kwijnend vertrouwen van de bevolking der Nederlandse Antillen te herstellen. In deze noodtoestand te willen helpen met formalisme, in het traditioneel tempo, heeft geen zin. Slechts krachig ingrijpen kan hier baten. Vergeet niet: de stemming van deze delegatie is slechts een gemodereerde weerspiegeling van de stemming in de Nederlandse Antillen. Wij kunnen hier niet rustig als vrije mannen met U praten als wij weten, dat tegelijkertijd de grootste onrust heerst op Curaçao en Aruba. Onrust waaraan het huidige Nederlands bestuur debet is en waarvoor uiteindelijk de verantwoordelijkheid hier in Den Haag berust.

Dat is de waarheid. Het is weliswaar gevaarlijk om die waarheid hier te zeggen, maar alle gedelegeerden van de Nederlandse Antillen zullen het beves-

tigen. Het is alreeds voorlopig gebeken, dat onze gedachten over de toekomstige verhoudingen in het Koninkrijk vrijwel parallel lopen met die van de Nederlandse en Surinaamse gedelegeerden. Maar wat zouden wij spreken over de toekomst? Het heden eist alle aandacht op. Wij weten wel, dat wij hier in Nederland van alle zijden „goodwill" ondervinden en dat er hier geen sprake is van onwil. Maar wat schieten wij op met „goodwill? Die hebben wij reeds zo dikwijls vernomen. Wij hebben al zo veel beloften en toezeggingen gekregen. Ook beloften omtrent directe feitelijke hervormingen. Er is echter niets gebeurd, integendeel, de situatie is meer en meer toegespitst. De bevolking der Nederlandse Antillen gelooft niet meer in beloften. Het wantrouwen was zo groot, dat er geen enthousiasme was voor deze conferentie. Wij konden slechts naar deze conferentie komen, indien wij zouden trachten vóór de aanvang der conferentie de bestaande goodwill in daden om te zetten.

Er moeten eerst daden komen, zo nodig met overboordzetting van alle formalisme. Daden en nu. Wij verlangen heus niet veel, integendeel, onze wensen zijn uiterst bescheiden en binnen de grenzen van de wet. Maar zonder dit minimum van zakelijkheid, behoeven wij niet te confereren of een toekomst te beramen. Onze plannen worden straks tòch niet welwillend ontvangen, zolang er zoveel wantrouwen, hetze en onrust heerst. Eerst moet de basis voor het overleg er zijn, vertrouwen, persoonlijke vrijheid en gelijkheid en eerst daarna kan er met kans op succes geconfereerd worden. Dat is ook de strekking van de opdracht van de Staten. Eerst de basis en dan het overleg zelf. Deze basis ontbreekt tot nu toe. Zij kan niet vervangen worden door woorden en nog meer beloften. Wij willen eerst feiten zien. Dat is de wens van de bevolking en de uitdrukkelijke opdracht van de Staten van Curaçao en daaraan wensen wij ons te houden. Wij zullen derhalve niet deelnemen aan het werk van deze conferentie, voordat het vertrouwen door daden enigszins hersteld is.

Wij moeten onze welgemeende verontschuldiging maken aan allen in deze conferentie en daarbuiten, die ons zo goed gezind zijn. Het zou ons zeer spijten, indien deze goede gezindheid door ons besluit schade zou lijden. Uiteindelijk moeten wij echter rekening houden met de goodwill van de Nederlandse Antillen, die thans ten gronde gaat. Wij kunnen de veratwoordelijkheid daarvoor niet dragen. Het belang van onze eilanden en de goede verhouding met Nederland zijn ons te lief. Die proberen wij thans te redden, doch helaas, tot nu toe zonder succes. Velen zullen ons niet begrijpen of willen begrijpen, maar wij hopen, dat er eerlijke en onbevangen mensen zullen zijn, ook en vooral in deze conferentie, die zullen erkennen, dat wij niet anders kunnen handelen.

Suriname's standpunt.

Dr. Buiskool, de volgende spreker, deelde mede, terwijl mr. v.d. Meer bleef toehoren, dat Suriname even overtuigd is van de noodzakelijkheid van defacto veranderingen en zeker zijn eisen niet lager stelt dan die van Curaçao, maar zijn deelneming aan de conferentie hiervan niet afhankelijk stelt. Wel hoopte dr. Buiskool, dat een en ander voor het eind der Conferentie een feit zal zijn.

Vervolgens ving mr. Buiskool aan met een uitvoerig betoog, waarin hij de toekomstige verhouding Nederland - Suriname ontvouwde. Suriname wil zijn nieuwe staatsregeling niet als geschenk van Nederland ontvangen, maar in overleg met de andere samenstellende delen een nieuwe grondwet opstellen. Vervolgens wijdde spr. uit over de scheiding van Noord- en Zuid-Nederland ten tijde van 1830 en over de gevoelens, die in Nederland en in Suriname vorm geven aan de gedachte. Het is in Suriname meer ras en kleur, terwijl in Nederland meer de politieke gezindheid op de voorgrond treden. Suriname verwacht niet de RTC te verlaten in een nieuw kleed, maar hoopt wel op een overgangsperiode. De spreker somt zijn programma vervolgens op in 10 punten, nl. rijkskabinet, rijkshof, rijksparlement, een niet-verplichte rijksconferentie, een constituerende vergadering, handhaving van het secessierecht, economisch-financiële bijstand, vorming van een groep uit de RTC om uit te maken wat interne zaken zijn, opneming van delen van Indonesië binnen het Koninkrijk, toevoeging van Surinamers aan de Nederlandse delegatie van de Verenigde Naties.

Gomez stelt een motie.

De volgende spreker, dr. da Costa Gomez zag in de afwezigheid van vier leden de ernst, waarmede de Antillen ongetwijfeld deze conferentie beschouwen. De Nederlandse Antillen stellen prijs op deelgenootschap in de Rijksdelen en spr. vergeleek de staatsrechtelijke regelingen, welke getroffen zijn in de Britse en Franse Antillen met de Koninklijke rede, in welke hij de binding van federalistische en unitaristische vormen gegeven ziet. Dr. da Costa Gomez bepleitte voorts onmiddellijke instelling van een verantwoordelijk bestuur, naar analogie van hetgeen door het staatsnoodrecht in Indië mogelijk gemaakt is. Mocht de regering van mening zijn, dat Oost en West onvergelijkbaar zijn, dan zou de regering maar eens een onderzoek ter plaatse moeten instellen.

Tenslotte diende dr. da Costa Gomez, een motie in, welke enige critiek uitlokte waarop de meester-doctor verzocht de motie aan te houden, om alsnog deze te wijzigen in een vorm, die de goedkeuring zou kunnen wegdragen van de vergadering. Deze motie in gewijzigde vorm werd de volgende dag zonder hoofdelijke stemming aangenomen en had de volgende strekking:

Het bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal aanhangige wetsontwerp tot herziening van de Curaçaose staatsregeling, welke nader door hen besproken werd met de Minister van Overzeese Gebiedsdelen en de Commissie van Voorbereiding der Tweede Kamer in bijeenkomsten op 13 en 14 Februari jl. met de meeste spoed te behandelen en voorts met alle ten dienste staande middelen te bevorderen, dat zo spoedig mogelijk na de totstandkoming van de herziening dezer staatsregeling in de Antillen volgens de herziene bepalingen, verkiezingen kunnen worden gehouden.

Dr. de Kort aan het woord.

In de middagzitting beleefden wij de echte parlementaire plastiek van de Nederlandse parlementariërs, waarvan dr. de Kort de eerste was. Zijn uiteenzettingen waren verre van kort. In een breedsprakerig betoog, waar wel zeer uitwijls de plank ten aanzien van de West-Indische toestanden werd misgeslagen, bleek duidelijk, dat de Nederlandse delegatie niet als een gesloten bloc opereerde, om, zoals de geachte afgevaardigde het zo kernachtig uitdrukte, aldus alle nuances van het Nederlandse politieke leven en de opvattingen nopens de verhoudingen met Curaçao en Suriname tot haar recht te doen komen. Het verwijt van de West, dat Nederland te weinig voortvarendheid had betracht met de uitwerking van de Koninklijke rede, pareerde hij met de opmerking, dat de West ook begrip moest tonen voor Nederland, dat vijf schrikkelijke jaren van oorlog had gekend en momenteel nog aan de rand van de chaos zweeft.

Maar duidelijk accentueerde deze spreker, dat het Nederlandse volk zijn beloften zal nakomen. In het centraal rapport van ... sectievergaderingen, welke Uw persvertegenwoordiger bereids heeft doen toekomen, ging dr. de Kort uitvoerig in op de staatkundige bouw van het nieuwe koninkrijk en de staatsrechtelijke vormlogica ervan. Ook behandelde hij kwesties, nauw samenhangende met defensie, rijkskabinet, rijksparlement en nationaliteit — spr. was voorstander van een uniforme nationaliteitsregeling — en vroeg opheffing van de huidige gouvernementele regeringsvorm en instelling van een verantwoordelijke bestuursvorm, verantwoordelijk aan een representatief door het volk gekozen orgaan. En hiermede kwam spreker op het terrein van verkiezingen, welke vooral voor het gebiedsdeel Suriname van zo'n groot belang waren. De gronden, waarop dr. de Kort algemene verkiezingen noodzakelijk of gewenst achtte, deden de mensen uit de West wel wat vreemd aan. Zeer zeker, indien er kiesrecht gegeven moet worden, dan voor een ieder, zonder enige uitzondering en spr. vroeg zich daarbij af, of men in de West niet dezelfde bepalingen waaronder het actief en passief kiesrecht verleend werd in Nederland, kon invoeren. De beantwoording van deze vraag hangt nauw samen met de vraag of de burgers wel voldoende bekwaam te achten zijn voor dit kiesrecht. En ook is de vraag urgent, wie de bekwaamheid van de burgers bepaalt. Spr. was van mening, dat in ieder geval niet de Staten van Suriname het toetsen dier bekwaamheid moesten uitoefenen. De Staten van Curaçao daarentegen, achtte hij representatiever en concluderende, dat zowel Suriname als de Antillen een voldoende gespreide pers, waarin dus alle meningen naar voren kunnen treden, bezitten en over een voldoend ontwikkeld partijwezen beschikken, om persoonlijk voorstander te zijn voor algemeen kiesrecht, zowel voor mannen als voor vrouwen. Hij maakte een restrictie voor de Bosnegers en de Bovenlandse Indianen in Suriname, met als enige norm, kunnen lezen en schrijven.

Aanval van Gerharts. Hetze alleen in democratische kringen.

Wij kunnen ons ontslagen achten, van wat de sprekers nog gezegd hebben over Suriname. Niet omdat wij het gebiedsdeel Suriname minder belangrijk achten om daar plaatsruimte voor beschikbaar te stellen, maar de langdurige zitting — het was inmiddels al half vier geworden — zal veel eisen van de ruimte van de Curaçaose dagbladpers. De verklaring, die de afgevaardigde Gerhartz aflegde, verwekte enige beroering onder de aanwezigen. Spreker begon met op te merken, dat hij van de verklaring van mr. v.d. Meer van te voren onkundig was Het is onwaar, dat er op Curaçao onrust heerst. Toen in Nederland het serviesgoed vrijgegeven werd — tot voor kort moest men punten hebben, om kopjes, schoteltjes, borden en andere servicesonderdelen te bekomen — was er in Den Haag meer onrust, dan op Curaçao ooit is geweest.

De hetze, waarvan mr. v.d. Meer spreekt, wordt alleen door zijn eigen kring gemaakt, daarbuiten heeft mr v.d. Meer blijkbaar niet rondgekeken, aldus spreker. En hij ontbeert iedere liefde voor Curaçao, hetgeen blijkt uit zijn optreden van hedenmorgen.

„Curaçao" aldus betoogt spr., „is een Nederlandse volksplanting. Het is nooit een eigenlijke kolonie geweest. De huidige rem op een democratische ontwikkeling van Curaçao, dat zijn de Staten zelf en het stelsel van enge partijpolitiek, dat nauwelijks de kinderschoenen is ontgroeid. De Curaçaose economie is uiterst kwetsbaar en afhankelijk van buitenlands kapitaal. De band tot Nederland is zeer hecht, terwijl Indonesië, Curaçao geheel onverschillig is, hetgeen de heer Gerharts een kunstmatige band noemde. Hiermede moet worden rekening gehouden met de structuur van het Koninkrijk nieuwe stijl. Spr. waarschuwt voorts tegen de invoering van algemene dienstplicht op de Ned. Antillen: Curaçaoënaars moet men niet oproepen voor belangen, die hen niet raken, terwijl hij voorstander is van voor mannen en vrouwen algemeen kiesrecht. Tenslotte pleitte spr. voor vetorecht, berustend bij de vertegenwoordiger van de Kroon, dat onder toezicht van een raad, slechts kracht heeft.

Logemann contra Gomez.

Ook Logemann had weinig woorden van sympathie over voor het optreden van de democraten, temeer niet, omdat hij met tal van redenen de rechtmatigheid van de Statenopdracht in twijfel trok, want, zo zeide spr. de Staten zijn in deze geen mandataris en de delegatie is ook niet uit de Staten genomen. Voorts is het bindend mandaat in strijd met de democratie. Toch had spreker goede hoop, dat zelfs nog dit jaar de beloofde grondwetswijziging een feit zal zijn.

Met juridische argumenten bestreed prof. Logemann de mening, dat, wat krachtens noodwet voor Indonesië kan ,ook voor de West zou kunnen. Bedoeld document is niet gemaakt om in Indonesië naar believen hervormingen te kunnen doorvoeren, maar werd gebruikt om in Indonesië een overgangsperiode mogelijk te maken wegens bezetting door Japan. In dit verband achtte hij het niet juist, dat de grondwet opzij geschoven zou worden. Ook de motie Gomez kon zijn goedkeuring niet wegdragen, omdat ook daardoor gevaar bestaat, dat de grondwettelijke rechtsorde ondergraven wordt. Nu de democraten niet aanwezig zijn, hetgeen hij betreurde, omdat hij ook gaarne hun stem gehoord zou hebben, gaan wij toch rustig voort, echter niet rustig in de zin van tempo, neen, hij bepleitte spoed.

Na dit betoog, dat door een ieder met de grootste aandacht was gevolgd, wij zagen de meester-doctor ijverig aantekeningen maken, terwijl prof. Romme met de heer Joekes druk zat te confereren, volgden nog enkele sprekers, waarvan mr. Lim A Po, 800 millioen vroeg voor de opbouw van Suriname en zich optimistisch toonde in het uiteindelijk resultaat dier conferentie.

Hierna verdaagde de voorzitter der Conferentie, mr. Jonkman, de zitting van deze eerste dag.

SU.B.T. VETERANEN SCHERPENHEUVEL JUNIOREN.

Zondag 22 Februari speelden bovengenoemde elftallen een vriendschappelijke wedstrijd op het terrein Scherpenheuvel Onder leiding van een strenge scheidsrechter begonnen de veteranen met een aanval, waaruit al direct een aangeschoten penalty ontstond. De scheidsrechter wees onverbiddelijk naar de witte plek en Antoine Maduro was nog onverbiddelijker en joeg de bal hard in de touwen. Ziezo, dat punt hadden de veteranen vast binnen.

De rood-groenen trappen af en gaan het doel van de tegenstander eens opzoeken, maar ze vinden het niet. Er volgen nog enkele aanvallen. Als bij een daarvan een hoge bal van de grond opspringt tegen de arm van een achterspeler, is de scheidsrechter opnieuw streng en de witte plek moet weer dienst doen. De middenvoor van Scherpenheuvel La Rosa voltrekt het vonnis met een goed geplaatste kogel 1—1.

Als S.U.B.T. de bal aan het rollen heeft gebracht, neemt Sch. het spel over en gaat op het doel af. De achterhoede weet te redden door corner. Deze wordt goed genomen door rechtsbuiten O. Steba en door H. Verplaatst ineens op zijn schoen genomen, maar de bal gaat juist naast. Sch. blijft aandringen en forceert een corner op links, die door F. Steba genomen wordt. Hij plaatst naar de linkshalf W. Verplaatst, deze speelt naar rechts, waar O. Steba klaar staat en de bal buiten bereik van de keeper inkopt 2—1.

De veteranen laten het er niet bij zitten en van af de aftrap ondernemen ze een aanval op links waar Julio Davelaar de bal te pakken krijgt, er mee naar rechts zwenkt en dan een schot lost. We tellen reeds een doelpunt, maar de bal gaat langs de verkeerde kant van de paal. Even later is het rust.

Bij de hervatting zien we een andere doelman bij de veteranen. SUBT pakt direct flink aan en gaat op het doel van Sch. af. De bal komt in aanraking met een arm van de tegenpartij in het beruchte gebied. De scheidsrechter is nog even streng en wijst naar de bekende plek. Ook dit buitenkansje laat Antoine niet voorbij gaan en het is 2—2.

De Junioren trekken er zich niet veel van aan en trekken opnieuw ten aanval. T. Steba de linksbuiten krijgt de bal, huppelt er mee langs de lijn en geeft dan een hard schot op doel. De keeper keert de bal maar kan hem niet te pakken krijgen, waarvan de middenvoor van Sch. gebruik maakt om de bal in de touwen te jagen 3—2.

SUBT verliest de moed niet en probeert het nog eens over links. Een lage bal wordt goed voor doel geplaatst, maar op het critieke moment weet Cariel Coran de linksachter door moedig optreden te redden ten koste van een corner. Deze wordt goed genomen en door Veeris over het lege doel gekopt.

SUBT blijft nog wat in de aanval door het goede spel van Hugo Bakhuis en Eddy Ruiz, maar het gewenste resultaat blijft uit. De rood-groenen gaan het dan proberen over rechts. Een goede voorzet volgt, de linksbuiten die naar binnen gekomen is vangt de bal op en schiet hard tegen de lat.

Hier kropen de veteranen door het oog van de naald. Wanneer ze van de schrik bekomen zijn, ondernemen ze een aanval, welke besloten wordt met een goed gericht schot van Antoine Maduro, maar de kleine Sch.-keeper Gogo is op zijn post. De linkshalf Eddy Ruiz krijgt de bal te pakken en zet zijn linkervleugel aan het werk. Julio Davelaar probeert door te breken wat hem ook gelukt en het derde doelpunt van de veteranen hangt in de lucht. De Sch.-keeper weet echter het gevaar te keren door zich moedig op de bal te werpen. Meteen is Sch. in de aanval, de linksbuiten lost van dichtbij een hard schot, dat door de keeper goed gehouden wordt. Van Aanholt, die als spil een goede partij speelde, krijgt de bal en zet de rechtervleugel aan het werk. F. Santiago, de rechtsbinnen, zal op doel schieten, maar zijn schot is zo miserabel, dat de bal bij de linksbuiten terecht komt, die direct een boog balletje op doel geeft, dat via de paal in het net verdwijnt 4—2.

Dat is een beetje te erg voor de huisvaders en opnieuw spannen ze hun laatste krachten in. En met succes, want als ze over links aanvallen met goed samenspel, plaatst de linksbinnen naar de vrijstaande Maduro, die met een machtig schot Gogo laat vissen 4—3.

Maar daarmee hebben ze dan ook al hun kruit verschoten, terwijl de Sch.-jongens nog geen vermoeidheid kennen en ook geen medelijden met de huisvaders. Met nieuwe moed trekken ze op het doel van de tegenstander af. De rechtsbinnen Santiago slingert zich met zijn slappe benen door de vermoeide huisvaders heen en geeft een onbenullig laag schot dat tussen de benen van de keeper door in het net terecht komt 5—3.

Wanneer de veteranen hun laatste aftrap gedaan hebben, zitten de Junioren weer direct voor het SUBT-doel. Een harde kogel wordt afgevuurd, maar nu weet Victor zijn fout te herstellen en redt met een schitterende uitval. En hiermee eindigt deze prettige en spannende ontmoeting.

Op het Asiento-terrein heeft een kindermoord plaats gehad, waarvan R.C.C. het slachtoffer was. Deze knapen werden dusdanig in de pan gehakt, dat er niets meer van over bleef. Ja, toch iets nog wel, want ze wisten de eer te redden. Met een 7—1 nederlaag in de zak keerde RCC naar huis terug.

In opgewekte stemming zijn hedenmorgen onze Curaçaose voetballers vertrokken, uitgeleide gedaan door de Voorzitter Mr. L. Weeber en de Besuurslden H. de Jongh en Panneflek. Aruba laten ze beneden zich, zodat ze van hier rechtstreeks doorvliegen naar Puerta Cabeza.

Wereldnieuws

Rond Palestina: Een correspondent van de Sunday Times meldt dat uit inlichtingen uit officiele Amerikaanse kringen, valt op te maken, dat de uitvoering van het verdelingsplan voor Palestina opgeschort zal worden.

Dit zal geschieden bij de behandeling van de Palestijnse kwestie in de veiligheidsraad op Dinsdag as....

Te Jerusalem wordt officieel medegedeeld dat Palestina van af heden niet meer tot het sterlingblok zal behoren. De normale circulatie van de munt zal gehandhaafd worden......

Rond Tsjechoslowakije

Tsjechoslowaakse communisten hebben president Benes verzocht het ontslag van twaalf niet communistische Ministers van de coalitie regering te aanvaarden.

Zij gaven de wens te kennen dat de president terstond men onderhandelingen moet beginnen voor het bezetten van de open gevallen plaatsen.

President Benes verklaarde uitdrukkelijk dat er geen ambtnaren regering gevormd zal worden.

Hij wees erop, dat hij onder geen beding zou toestaan dat een regering zonder communisten gevormd zou worden....

Husak, de communistische voorzitter van de Slowaakse raad heeft de Slowaaks democratische leden der raad ontslagen. Husak verklaarde: Wij zijn niet meer een fourgeois republiek, doch een volksrepubliek....

Uitnodiging aanvaard Zwitserse en Duitse vakverenigings verbonden uit de door Engeland en Amerika bezette gebieden van Duitsland hebben de uitnodiging aanvaard tot het bijwonen van de Londense conferentie over het Marshallplan.

Deze conferentie zal in Maart te Londen gehouden worden. Een Zwitserse verbond legt evenwel de nadruk op het feit dat deze conferentie louter informatief beschouwd moet worden en dat er geen bindende besluiten genomen kunnen worden...

Vliegboot verongelukt. Een zes motorige vliegboot van de Air France met negentien personen aan boord is in een sneeuwstorm verongelukt.

De vliegboot was op weg van Le Havre naar Biscarosse en verongelukte nabij Bordeaux.

Op ongeveer ander half kilometer uit de kust van Cherbourg werd de boot in zee waargenomen, doch tengevolge van de zware zeeen konden de vissers de boot niet met de reddingsploegen bereiken. Nadere biezonheden zijn echter niet bekend.

PAUSELIJKE ZEGEN VOOR DE UNO.

Zijne Heiligheid de Paus van Rome gaf Zijn heilige zegen aan de pogingen van de Uno om de landen te verlichten van hun bezorgdheid over de hongersnood alsmede om de landen te ontheffen van de vernedering om te smeken voor liefdadigheid.

De Paus ontving een delegatie van het comite der Uno, welk belast is met de Europese problemen van voedsel en landbouw. 17 Naties beramen plannen om het voedseltekort in Europa de kop in te drukken. De Paus verklaarde; „Wij zijn, voor wat ons betreft, verheugd te mogen constateren dat de Uno een organisatie heeft opgericht, die zorg zal dragen voor de voedsel en landbouwkundge problemen van Europa. Op deze wijze zullen de gezamenlijke pogingen der verenigde landen, veel meer efficient zijn, dan het geval zou zijn bij individuele hulpverleningen. Het werk, dat door U verricht wordt, draagt bij tot het verlichten der bezorgdheden, voornamelijk voor wat betreft de hongersnood.

Gij spaart hiermede de naties ook het smeken om liefdadigheid. De kerken zullen mede werken, onverschillig naar nationaliteit of oorsprong. De kerken hebben belang bij dit hulpplan der Uno. Ik moge de Almachtige smeken Zijn zegen te laten dalen op deze pogingen, opdat zij moge slagen tot het welzijn van het mensdom.

BISSCHOPPEN PROTESTEREN.

Elf Tsjechoslowaakse bisschoppen hebben in een gezamenlijk schrijven aan de regering in Praag geprotesteerd tegen wat zij noemen „een opzettelijke vervalsing van de schoolboeken op de staatsscholen, die de jeugd eenzijdig opleiden volgens een bepaalde ideologie en die wemelen van met opzet verdraaide feiten".

IN MEMORIAM

Pater Petrus Dominicus Elie O.P.

In de vastentijd zijn er altijd enige plotselinge sterfgevallen, zeggen de mensen. Is dat louter toeval? Toeval of geen toeval: dit is zeker, dat de plotselinge dood van Pater Elie me trof als een knuppelslag op mijn schedel. Je schrikt, je duizelt, je vraagt je af of het mogelijk is. Als je langzaam aan tot bezinning komt, is je eerste gedachte als Christen: Mijn God, wat zijn Uw waarschuwingen duidelijk!

Hij was een priester, zeker maar ook een priester is een mens en wenst graag de H. Sacramenten der stervenden te ontvangen, alvorens de grote reis te aanvaarden. Een Pater, die ons lang geleden retraite gaf, sprak over de plotselinge dood van de priester.

„Die kunnen het hebben', zei hij flegmatiek. Geve God, dat hij steeds gelijk hebbe!...

Pater Eelie was zonder twijfel een goed religieus, een ijverig missionaris, een man met een ernstige plichts betrachting. Toen hij in 19 14 als student op het St. Dominicus College kwam in de lange Nieuwstraat te Nijmegen, was hij voor zijn leeftijd een grote, stevige jongen. Deze vijftienjarige knaap, die eerst op kostschool was geweest bij de Broeders van Amersfoort, won het lichamelijk ver van de hele klas.

Als hij gewild had, had hij de klas kunnen domineren en commanderen, maar dat lag niet in zijn aard.

Zacht vriendelijk steeds keurig gekleed en goed gemanierd, was hij eerder een goedaardige lobbes, dan een haantje de voorste. Iedereen mocht hem graag.

Jongsens als ,Niek' Elie hebben nooit vijanden. Hij was de oudste van de klas en hij was er kinderlijk trots op en we eerbiedigden instinctmatig zijn primus-inter-pares-schap.

We gunden hem dat graag.

Er werden feestelijkheden door de klas georganiseerd, toen hij meerderjarig werd. Hij was de oudste student van het College.

In het klooster vierden we zijn vijf en twintig jarig bestaan! En hij aanvaardde die „eerbetuigingen" steeds met de hem eigen goedmoedige kwasi-ernst.

De grootste grappenmaker was bij dergelijke gevallen altijd „Tinus" Hart, later Pater Bonifacius Dominicus Hart, die eveneens als missionaris te Curaçao werkte en in November 1937 overleed.

Eenmaal priester gewijd, gingen we op het eind van hetzelfde jaar met ons vieren naar de Missie van Curaçao: Pater P.D. Elie, Pater Mamertus Dominicus Latour, Pater B. D. Hart en Pater Clemens Dominicus van der Looy.

Onze hele klas had een dubbele kloosternaam en de tweede naam was Dominicus. In het jaar van onze intrede in het klooster was het juist 700 jaar geleden, dat Sint Dominicus overleed.

Te Curaçao was hij kapelaan te Santa Ana en Santa Familia en was kort pastoor te Soto, Wishi en de Noord (Aruba). Sinds 1936 was hij onafgebroken werkzaam te Groot Kwartier, waar bij zijn zilveren professiefeest in September 1947 wel gebleken, is, hoezeer hij daar bekend en bemind was.

Een klein citaatje uit de Amigoe van 23 September: „Door zijn rustig, weloverwogen oordeel en vooral kalm optreden, heeft hij in dit internationaal milieu, als zijn parochie is, overal de sympathie van zijn parochianen gewonnen. Met een ieder leeft hij mede: voor een ieder heeft hij een goed, opwekkend woord. Mooi en godvruchtig komen in zijn kerk de godsdienstige feesten tot hun recht, dank niet weinig aan de onbegrensde ijver van de pastoor".

PATER ELIE †

Men heeft hem toen nog vele jaren toegewenst. God wilde het blijkbaar anders.

Hij ruste nu in vrede bij God.

Enkele data: Geboren Nicolaus Theodorus Adrianus Joannes Elie, 15 Juni 1899, student aan het St. Dom. College te Nijmegen September 1914; ingetreden te Huissen Sept. 1921 geprofest 23 Sept. 1922 priester gewijd in de hapel van het nieuwe St. Dominicus College door Mgr. Gijlwijk 29 Juli 1928; te Curaçao aangekomen 16 Dec. 1928 plotseling overleden 21 Febr. 1948

Bij de doodsbaar van Pastoor Elie

Als een donderslag bij heldere hemel kwam het schokkend doodsbericht van onze goede Pater Elie.

Als door de bliksem getroffen is hij ineens dood neergevallen, ineens uit het volle leven weggerukt.

Dezelfde morgen heeft hij nog met godsvrucht en veel ijver zijn priesterplichten vervuld aan het Altaar des Heeren en in de Biechtstoel, zonder de minste gedachten dat hij enkele uren later voor Gods Rechterstoel zou moeten verschijnen om door den opperste Rechter te worden geoordeeld voor de eeuwigheid.

Media vita in morte sumus. Te midden van het leven zijn wij in den dood. Aldus het gebed van de Kerk in deze heilige Vastentijd de tijd van de plotselinge dooden.

De dood verrast immer den mens als een dief in de nacht.

Hij die staat, zie toe dat hij niet valle.

Al mogen wij vertrouwen dat deze trouwe Dienaar Gods een gunstig oordeel heeft ontvangen, toch is deze plotselinge dood tragisch en indrukwekkend en moet ieder van ons denken: Wat Hem overkwam kan ook mij overkomen.

Laten wij steeds bereid zijn op de komst des Heeren!

Bij den dood van een dierbare denken wij terug aan het voorafgegane kostbare leven.

Pastoor Elie heeft een kort maar welbesteed en verdienstvol leven geeindigd.

Hij was een ijveraar voor den Heer en voor Gods Huis.

Zijn schapen kenden Hem en Hij kende zijn schapen.

Hij heeft zijn leven gegeven voor zijn kudde en is op het veld van eer gesneuveld.

Niet alleen bij zijn eigen geloofsgenoten was hij geeerd en bemind; maar ook bij vele andersdenkenden, vooral bij zijn landgenoten.

Als er één Pater is, die veel voor de Hollanders, gelovigen en ongelovigen in zijn omgeving heeft gedaan, dan is het Pastoor Elie.

God weet hoevelen van hen door hem op het goede pad zijn gebracht en gehouden, hoevelen van zijn parochianen and verdere kennissen hij voor God en den Hemel gewonnen heeft door zijn blijmoedigheid, vriendelijkheid en beleefdheid, oprechte vriendschap en ware Christelijke liefde, door zijn onvermoeide ijver om de godsdienstoefeningen in zijn fraaie kerk steeds schooner, aantrekkelijker en voortreffelijk te maken.

Wij hebben hem gekend: toujours semblable à lui-même, altijd hetzelfde opgeruimde humeur, altijd even goed gezind en gestemd, altijd even welwillend en hulpvaardig voor iedereen.

Zeer velen hebben zijn geestelijke hulp en raad dankbaar aanvaard, hun voordeel er mee gedaan voor tijd en eeuwigheid, en zullen hem daarvoor eeuwig dankbaar blijven.

Voor het vele goede, dat hij gedaan heeft op godsdienstig, maatschappelijk en sociaal gebied, dat niet altijd werd gewaardeerd noch beloond, zal de goede God hem rijkelijk belonen.

Bij velen zal zijn gedachtenis in ere en in vrede blijven.

In pace erit memoria ejus.

Aldus zong op voortreffelijke en indrukwekkende wijze zijn Nederlands Mannenkoor na de Consecratie van de plechtige Uitvaartmis, in tegenwoordigheid van het vereerde, beweende en onder een schat van bloemen bedolven stoffelijk overschot van de beminde Herder.

Mogen allen die deze grote plechtigheid hebben bijgewoond en alle vrienden en kennissen van den overledene, hem gedenken in hun vrome gebeden en God vurig bidden voor zijn zielerust.

R.B.

PASTOOR ELIE †.

Ontstellend was het nieuws, dat Zaterdag door de stad vloog. Pastoor Elie van Groot Kwartir is dood. In de kracht van zijn leven — met Juni zou hij 49 jaar worden — werd deze sympathieke priester tot een hoger leven opgeroepen.

Het is een grote slag voor de parochie van Onze Lieve Vrouwe van de Berg Carmel. Jarenlang was pater Elie de herder van dit belangrijk en internationaal katholiek centrum. Hij wist zich door eenieder bemind te maken, hetgeen overduidelijk bleek uit de begrafenisplechtigheid, die een grootse, droeve demonstratie werd van dankbaarheid en trouw.

De gehele nacht stond het stoffelijk overschot in de kerk opgesteld, waarbij biddend de nachtwake gehouden werd en talrijk velen een laatste blik kwamen slaan op de zo beminde dode.

Stampvol was de kerk toen de plechtige Requiemmis werd opgedragen door de vicaris-provincialis Pater C. Gallé met assistentie van pater Latour en pater Hulsman. Het Nederlands zangkoor, waarvoor de pastoor zoveel gewerkt heeft, zong de liturgische gezangen. In het priesterkoor bevond zich Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. P. I. Verriet met het grootste deel der geestelijkheid van het eiland. Talrijke autoriteiten waren in de kerk aanwezig met aan het hoofd Zijne Excellentie de Gouverneur met Zijn gemalin en adjudant. Later liet de Gouverneur zich op het kerkhof vertegenwoordigen door Dr. W. Goslinga. Ook directeur J. Noorduyn van de C.P.I.M. met andere hoge chefs woonden de begrafenis bij. Volgens de schone liturgie der kerk voltrok zich het Heilig Misoffer en na afloop werd de absoute verricht. Een hartbrekend moment was het, toen de kist gesloten werd en de fraters de kist door het middenpad wegdroegen. Een luid geween vulde het kerkgebouw, terwijl de paters biddend het stoffelijk overschot volgden.

Spoedig trok de enorme stoet van auto's weg uit de parochie naar het kerkhof van Santa Ana. Talrijke parochianen stonden langs de weg geschaard om zich een laatste beeld te vormen van het heengaan van hun pastoor. De kerkklokken van Juicio en van San Mateo luidden, toen de stoet voorttrok. Gedragen door de fraters werd de kist uit de auto genomen en in het eigen mausoleum der paters werd het stoffelijk overschot bijgezet onder de liturgische gebeden der paters. Velen wierpen zand op de kist als laatste groet aan de overledene.

Een schat van bloemen werd opgestapeld rond de nis. Met een kort woord dankte de Vicaris-provincialis voor het zo grote medeleven en hij beval tot slot de overleden priester in het vroom gebed der gelovigen aan.

Moge Pastoor Elie rusten in vrede en mogen de velen, die hem dankbaar zijn om zijn vriendschap en goedheid hem voortdurend in hun gebeden gedenken.

UIT ONS CARAÏBIE

CORRESPONDENT CARAIBISCHE COMMISSIE.

De Secretaris Generaal van de Commissie, de heer Lawrence W. Cramer maakt bekend, dat de heer Andre Midas, een 35-jarige advocaat en journalist van Martinique benoemd werd tot correspondent voor de Caraïbische Commissie.

De Commissie publiceert Nederlandse, Franse, Spaanse en Engelse uitgaven van haar Maandelijks Informatie bulletin en de heer Midas werd benoemd in verband met het plan om de Franse uitgave van het bulletin op Martinique, de Nederlandse in een van de Nederlandse gebiedsdelen en de Spaanse op Porto Rico te publiceren.

De Engelse uitgave zal op Trinidad gedrukt worden. Dit plan vereenvoudigt niet alleen de taak van de uitzending van publicaties in vier verschillende talen, maar komt ook overeen met het principe van de Commissie om zoveel mogelijk haar geld, dat door Engeland, Nederland, Frankrijk en de Verenigde Staten wordt bijgedragen, in de verschillende Caraibische gebiedsdelen te besteden.

Het gaat hier niet alleen om betaling van drukkosten, maar ook om salarissen van het personeel dat met de verschillende publicaties belast is.

De heer Midas zal te Fort de France, Martinique, geplaatst worden en zal de departement Franse Antillen verzorgen.

Hij is geboortig in Martinique. Opgevoed in Frankrijk, studeerde hij er rechten en bezocht de Ecole Coloniale in Parijs om zich voor de koloniale administratie voor te bereiden.

Na het voleindigen van zijn studie had hij een advocaten praktijk in Parijs, en keerde enkele jaren geleden naar zijn geboorteland Martinique terug. Daar zette hij zijn praktijk voort en richtte een krant op „L'Echo des Antilles", waarin hij aangelegenheden van economisch, politiek en litterair van belang voor het Caraïbisch gebied behandelt.

Behalve het verzamelen van nieuws van Guadeloupe, Martinique en Frans Guyana zal de heer Midas belast worden met het vertalen in het Frans van alle teksten van het Bulletin, het gereed maken van kopie voor publicatie en het verzenden van het bulletin.

DEMOCRATISERING ONDERWIJS.

Het Volkscomité heeft gisteren tijdens een grote bijeenkomst, waarbij vele sprekers waren opgetreden, besloten het volgend telegram naar de Curaçaose volksvertegenwoordiger in Den Haag te zenden.

„Volkscomité heden massale vergadering bijeen acht democratisering onderwijs zodat ieder kind ook uit buitendistricten ongeacht financiële positie ouders deugdelijk lager en voortgezet onderwijs kan genieten rechtvaardig en in belang Curaçao noodzakelijk. Dit niet te verwezenlijken zonder vrije keus ouders school van eigen richting.

Verzoeke daarom bevorderen duidelijk vastlegging gelijkbekostiging in aanhangig wetsontwerp en in nieuwe statuut Koninkrijk".

Volkscomité.

ANDERE TELEGRAMMEN.

Het „Volkscomité" gisteren in vergadering bijeen, verzond nog de volgende telegrammen:

Professor Romme, Tweede Kamer, Den Haag

Volkscomité namens Curaçaose Volk U verzoekt bij behandeling wijziging Staatsregeling Nederlandse Antillen algemeen mannen en vrouwen kiesrecht steunen. Zetelverdeling nieuwe staten onjuist verhouding Curaçaose tot Arubaanse bevolking twee tot een Respectievelijke Kiezerscorpsen vijf tot twee.

Volkscomité.

Dr. Da Costa Gomez, Vertegenwoordiger Curaçao Den Haag

Volkscomité vertolkende wensen Curaçaose bevolking betuigt algehele instemming uw houding en zienswijze bij conferentie. Volkscomité absoluut overtuigd uw continuering deelname conferentie in belang Koninkrijk en Nederlandse Antillen.

Volkscomité.

Plantz, voorzitter Curaçaose delegatie Kasteel Wassenaar Den Haag

Volkscomité aandringt U, Curiel, Gerharts, Gomez aangenomen houding en zienswijze volhouden. Verzoeke werkzaamheden conferentie te blijven deelnemen in belang Nederlandse Antillen teneinde autonomie verwezenlijking zo spoedig mogelijk.

Gelieve PCJ Curaçaos erkentelijkheid overbrengen voor uitzending.

Volkscomité.

Mr. G. Kropman, lid Eerste Kamer, voorzitter parlementaire commissie

Volkscomité mede namens Curaçaose vrouwen Uw uitingen pro algemeen mannen vrouwen kiesrecht Nederlandse Antillen waarderend U verzoekt verder vasthouden aan deze redelijke wens. Dankend.

Volkscomité.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Monsieur Verdoux" 7 en 9.15 uur.

CINELANDIA: „Don Ricardo returns" 8 uur.

ROXY: „Wanted for murder" 7 uur; „California 9 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 29 Februari as. waargenomen door Zuster Poel, Leonard B Smithplein 36, telefoon 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 27 Februari as. worden waargenomen door Botica Wilhelmina (Punda) Hendrikplein 7, tel. 2380 en door Botica Central (Otrabanda) Breedestraat 45, tel, 2281.

WACHTDIENSTEN.
C.P.I.M.

Maandag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: J. G. Borreman, Negropont 73, tel. 525.

Materialen Afdeling: H. C. Engelsman, Hotel CPIM. Kamer 62. tel. 843—4.

C.S.M.

Rederij: H. V. v. Henegouwen. tel. 246.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551: 23 — 8 uur P C. Heitlager, tel. 304.

Dok Afdeling: A v. Haddelt. tel. 468.

Koninklijk Instituut van ingenieurs groep West Indië: Op Dinsdag 24 Februari as. zullen des avonds om 8 uur in het Cultuurcentrum spreken: Voor de paze: de heer H. Ch. E. Ede van der Pals, Directeur-Generaal van de Rijksluchtvaartdienst over het onderwerp „Technische verzorging van de Nederlandse Burgerluchtvaart". Na de pauze de heer Mr. L. H. Slotemaker, Onder-Directeur der KLM over „Internationale Luchtvaartpolitiek" Belangstellenden zijn van harte welkom.

FAMILIEBERICHTEN.

De Heer en Mevrouw

E. Hintz - Arends

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter:

GISELAR IMILDA

San Pedro Hospitaal
Aruba 21—2—48.

De Heer en Mevrouw

L. C. H. M. Bergman-Pelgrim

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

Louis Cornelis

Curaçao 23 Februari 1948.
Sanatorium „Het Groene Kruis".